



Evangelische feest-zangen

<https://hdl.handle.net/1874/36493>

FEESTZANGEN.

VERKLARING

VAN HET

TIJTEL VIGNET.

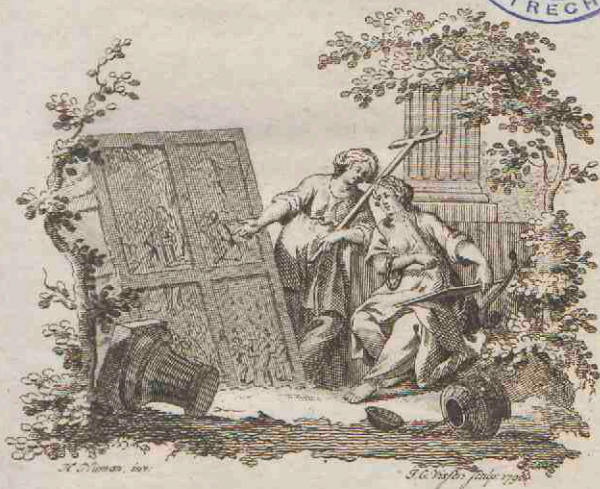
't Geloof aanfchouwt verrukt een' uitgehouden fleen,
Waar in vier wonderheên
Haar noopen luid te zingen;
Haar Goëls komst in 't vleesch op aard,
Verrijzenis en hemelvaart,
En 't heuglijk feest der eerstelingen.
De kunst, haar zielvriendin, tot zingen aangefpoord,
Door 't Godlijk euangelijwoord,
Beproeft nu haar vermogen,
Of zij reeds hier den roem en de eer,
Van Jesus, Sions Opperheer!
Door haar gezangen mag verhoogen.
't Verworpen reukaltaar en wijrookvat verklaaren,
Dat Christus de eindpaal is van de oude feestgebaaren.

N^o: 245

EUANGELISCHE FEEST-ZANGEN

DOOR

AB^M: VAN SPALL.



TE AMSTERDAM.
BY
JAN PEPPELENBOS.
BOEKVERKOPER.

D E
BOODSCHAP DER ENGELEN,
A A N D E
H E R D E R S,
I N B E T H L E H E M S V E L D E N.

Wijze: K O M O R F E U S e n z.

E E M H E R D E R.

Van waar die luisterrijke glans?
Van waar dat blinkend licht,
Dat Eders hoogen torentrens (a)
Ontdekt aan ons gezigt?
De hemelschechina,
Verlicht heel Efrata!
'k Zie Jaärs woud in vollen dag,
Dat korts geheel in 't duister lag,
Wat of dit wezen mag!

222

(a) Migdalëder, of de Schaapstoren. Gen: XXXV: v: 12.
Micha IV: v: 8. hier boedde David zijni vaders schaaps-
i Sam. XVII: v: 15.

REI VAN HERDEKS.

Daar daalt tot ons een engel neêr
 Ei zie, wat snelle vlugt!
 Er volgen nog wel duizend meer,
 Klapwiekend door de lugt;
 Deez' majesteit onstelt,
 Den allerstoutsten held,
 Van Migdalēders herderwagt,
 Ô Allervreesfelijkste nagt!
 Hier geldt noch moed noch kragt.

DE ENGEL GABRIËL.

Vrees niet, ô schaamle Herderschaar!
 Dit heuglijkst oogenblik,
 Verkondigt u de blijdste maar!
 Bezwijkt dan niet van schrik:
 Neen Herders! weest verheugt!
 'k Verkondig groote vreugd',
 Die al den volke weezen zal.
 De groote Schepper van 't heclāl,
 Wordt mensch! — maakt blij geschal.

DE HERDERS.

Het tiental zeven wecken is
 Dan nu voorbij gesheld:
 Naar Daniëls getuigenis,
 Komt Israël's grootste Held;
 Wij zien nu zonneklaar,
 De profeetsijën waar!
 O Herdersknaapen! weest verblijd,
 Mesias komt ten juisten tijd',
 Die ons van schuld bevrijdt.

DE ENGEL GABRIËL.

Gaat af naar Bethlehem, aanschouw
 Den Silo daar als kind;
 God, mensch geworden uit een vrouw,
 Dien ge in een kribbe vindt;
 Geen heerlijkheid noch kroon,
 Verzelt hier Davids Zoon;
 Stoot u dan niet aan zijn gewaad,
 Noch aan zijn' niterlijken staat,
 Op dat het u niet schaad'.

HEER HEMELSCH HEIRLEGER.

Lof zij de hoogste Majesteit,
 God is geopenbaard!
 De Heer heeft eer en heerlijkheid
 In hemel en op aard!
 Daar dooft het offervuur!
 Ô Zalig vredensuur!
 Hoe glansrijk schittert Gods genê!
 Hoe juicht het veld van Efrata!
 Hest aan 't hallelujah!

Hallelujah! de Heer heeft eer
 En vrede op 's waerelds kloot!
 Hoe laag buigt zich de hoogste Heer,
 De Zoon uit 's Vaders schoot!
 De schepper van 't heelâl,
 Woont in een' armen stal;
 Deez' heugelijke tijding klinkt,
 Van daar de Zon in 't oosten blinkt,
 Tot daar ze in 't westen zinkt.

Gods welbehaagen is nu daar!
 Ô Levies Pricfterdom!
 Doet weg het rookend brandaltaar
 En werpt uw waschvat om!
 Hier daalt Gods eigen zoon
 Van zijn* verheven troon;
 Om als een' Offeraar te staan,
 En zelf als offer op te gaan,
 Met 's waerelds schuld belaën.

Klink hallels, klinkt in onze vlugt! —
 Dat langs het wolktapijt,
 Uw toonen rollen door de lucht,
 In 's waerelds heil verblijd;
 Zingt, serafijnenrij,
 De hoogste melodij;
 Gods goede wil in Christus is,
 Te schenken schuldvergiffenis: —
 Gods woorden zijn gewis.

DE HERDERS.

Komt, mannen broeders, laat ons gaan,
 Met haast naar Davids stad,
 En zien 't geen ons is kond gedaau,
 Wij kiezen 't naaste pad,
 En volgen het bevel
 Des Gods van Israël,
 Geen onzer twijfelt aan dat woord,
 Straks uit der englen mond gehoord,
 Wij gaan geloovig voort.

Triumf! ô ja, zie daar het kind
 In doeken neêrgelegd,
 Zo ons, als in een' zagten wind,
 Door de englen is gezegd;
 Wij knielen in het stof
 En geeven Gode lof!
 Daalt englen, daalt nog andermaal,
 Daalt nog tot ons uit Sions zaal
 En leert ons uwe taal.

Dat berg en dal, en bosch en veld,
En al wat adem heeft,
Vertellen 't heil, aan ons gemeld,
Terwijl de hel vast beeft:
Wij herders keeren weêr
En loven onzen Heer;
Nog zingen de englen boven 't zwerk,
Het goddelijk verlosingswerk,
Zoo triomfeert de kerk!



P A A S C H Z A N G

Wijze: LAATSTMAAL IN HET MEISAISEOEN.

Mijn ziel looft God met hart en stem,

Hier is nu zingensstof;

Het hemelsche Jerufalem

Is bezig in Gods lof.

De Heer is opgestaan!

In alles is voldaan.

Men wette nu in Ramefes, (a)

Geen bloedig offermes.

Hier

(a) De hoofdfad van 't land Gozen, waar Israël voor de
eerstemaal het Paasblam slagte. EXODUS XII.

Hier is het eind der schaduwleer',

De tijd is nu vervuld,

Dat ram, noch rund, noch kalv'rensmeer

Zal branden voor de schuld.

Laat de offerdieren vrij,

Spaar Libans specerij, (b)

Het bloed, gestort op Golgotha,

Voldoet!... hallelujah!

Het Paaschlam is voor ons gellagt

En 't wordt ons aangeboden

Wie nu dat aanbod stout veragt

Veragt Gods grooten Zoon.

Wie smaadt dat Offerlam,

Dat van den hemel kwam?

Dat onze schulden heeft geboet,

Door 't storten van zijn bloed?

A S

ô Heil-

(b) De Libanen is niet genoegzaam om te branden: en zijn gedierte is niet genoegzaam ten brandoffer. JESAJA XL. 16.

Ô Heilrijk uur! ô zaalge dag! —
 Hoe juicht het engendom!
 Daar ieder zondaar komen mag
 Tot s'hemels Bruidegom.
 Tree, ziel! ter trouwzaal in,
 Word bruid en koningin!
 De Bruidegom stoot niemand uit,
 Die komt wordt zijne bauid.

Treedt toe, ô zondaars! aarfelt niet,
 Ziet! neemt dit aanbod aan,
 Zegt niet dat ge u te zondig ziet,
 Er is genoeg gedaan,
 De tafel is geroed,
 Aanvaardt het bruiloftskleed; (c)
 Legt al uw vuile kleedren af,
 En voedt u met geen' draf.

Laat

(c) Het was in het oosten gebruikelijk op bruiloftsfeesten te verschijnen in kostelijke kleedren, die aan de reizigers, die gedwongen werden in te gaan, werden aangeboden, en zoo zij die weigerden aan te nemen, vereiselen zij in de ongenade van den gastbeer, die hun daarom niet toeliet, met de andere gasten aan te zitten.

Laat firoo en tichelsteenen daar
 Ontvlugt toch Memfis wal
 Befeft bij tijds uw doodsgevaar,
 Geen Baälzefor zal
 Uw wijkplaats kunnen zijn, (a)
 In zielenangst of pijn;
 Verlaat Egyptens dienstbaarheid,
 Eer gij 't te laat befchreit.

Gaat uit en vlugt door 't roode meer,
 Ai! zet uw uittocht voord,
 Gaa door het bloed van Isrèls Heer!
 Gij hebt zijn eeuwig woord
 Dat u ten staf zal zijn
 In Ethans zandwoestijn;
 Bij Eskols druif, en hemelman,
 Reist gij naar Kanaän.

Hoe

(a) De Israëllers tot Baälzefor gekomen zijnde, waren ook daar niet vrij voor de vervolging van Faraö. Zoo is 'er ook geene wijkplaats voor de vervolging van den belschen Faraö, dan in het bloed van Christus.

Hoe schemert thands mijn zielsgezig

Is hier *Mahanaim!* (*)

o Hemelglans! voor zulk een licht

Dekt zich de Cherubim

Is hier de glorietroon

Van Davids Heer en Zoon?

Ja! hoor der zielen Bruidegom

Hij roept: kom zondaar! kom.

o Heilzon der gerechtigheid

Uw invloed werkt met kragt;

Alom waar ge uwe glansen spreidt

Verdwijnt de duistere nagt;

Gij rijst uit s'aardrijks schoot

Geeft leeven uit den dood!

Triomf! die Zon daalt nimmermeer

Jehovah zij al de eer.

Juicht

(*) *Zekere plaats over de Jordaän, aan de beek Jabbok, daar twee beiren engelen den Aartsvader Jakob ontmoetten.*

Juicht zondaars ! juicht , maakt blij gefchal

Met hemelsch koormuzijk ;

De Heer , de Schepper van 't heelal ,

Schenkt u zijn troon en rijk .

Wat staat gij nog en weent ,

Of als een rots verfteend ?

Hij schenkt aan u (zijn bloed ten prijs')

Het hemelsch Paradijs .



GEZIGT

VAN DEN

OLIJFBERG,

BIJ DE HEMELVAART VAN CHRISTUS.

Wijze: PSALM 66, 98 en 118.

δ Heuglijk uur! δ dag der dagen!

δ Dag! zoo groot voor s' Heeren volk!

'k Zie Jesus op zijn' zegewagen,

Getrokken in een digte wolk:

'k Zie duizend duizend waagnen vaaren

Met God om hoog, in dubbel tal. —

Hoe vrolijk juichen de engelschaaren

Bij 't klinkende bazuingschal.

Zoo moet' de Koning eeuwig leeven,
 (Dus luidt de toon aan allen kant.)
 Triömf! de Godmensch wordt verheven
 Ten troon aan s' Vaders regtehand.
 Verheft u poorten! eeuwge deuren
 Op dat de troonvorst binnen ga
 Hier moet nu 's hemels voorhang scheuren,
 Door 't hoogstgestemd Hallelujah!

Triömf! triömf! de Heer der heeren
 Wordt binnen Salem ingehaald;
 Van daar zal Hij zijn kerk regeeren,
 Door Hem gekogt, -- met bloed betaald. -
 Hoe vrolijk gaan de hemelingen.
 Hunn' Heer en Koning te ontmoet
 'k Hoor onzen eersten vader zingen
 Verboven de englen. „ God is goed! ” —

Daar stapt de Herder tot de kudden
 Door Hem verlost van dood en hel
 Hoe zullen 's hemels pijlers schudden
 Bij de intree van Immanuël!
 Triomf! de Heiland is reeds boven
 Zing! zing zij' lof; Bethania!
 Dat Sions dochters eeuwig looven
 Den grooten held van Golgotha.

Daar ligt nu dood en hel vertreeden
 De grendels zijn van 't graf gerukt;
 Geloofd zij God door de eeuwicheden
 Die Satans kop heeft ingedrukt,
 Genade had dien strijd begonnen,
 Genade won de gloriekroon!
 Genade heeft alles overwonnen,
 Genade heerscht nu op haar' troon.

De Vorst zal gunst en eere geeven
Aan ieder die Hem hulde zweert ;
Zij zullen uit zijn volheid leeven ;
Zij worden door zijn' Geest geleerd. —
Genade zal eeuwig zegevieren
Waar ze ook haar scepter zwaaien zal
Genade! ai! wil mijn hart bestieren —
Genade.. gij antwoordt: JA! IK ZAL! ...



PINKSTERZANG.

Wijze: PsALM 84.

Hoe heerlijk rijst de zonneglans
Aan gindschen oosterhemeltrans!
Haar opkomst doet den dag verjaaren,
Dien dag van groote zalighéén,
Die Judaas nakroost grootsch verscheen,
Waar aan geen dag mogt evenaaren,
’k Herdenk den dag van ’t Pinksterfeest:
’k Herdenk de werking van Gods Geest.

’t Her-

't Herdenken stort mij ijver in,
 'k Verlies mij in Gods menschenmin!
 Wat mag dat wonder overtreffen!
 De gloed van Sinai verdwijnt,
 Nu Christus Geest op aard' verschijnt:
 Die Godsmin moet de harten treffen,
 Daar bliksem Agars kruin verschroeit
 Wordt Sion met Gods Geest besproeid.

Triömf! Mesias slaaft zijn woord!
 Daar wordt zijn Geest met kragt gehoord
 In Sions godgewijde zaalen;
 Een ongemeene groote schaar
 Getuigen hier, hoe wonderbaar
 Zij zijnen Geest zien nederdaalen:
 Die Geest, voor lang in 't woord beloofd
 Daalt hen als tongen vuurs op 't hoofd.

Is dit een vuur der schechina?
Is 't hemelsch vuur? gewislijk, ja!
't Is van het cenwig licht geweeken;
Dat vuur maakt mond en tong bekwaam,
Dat zij den roem van Jesus naam
In alle taal verstaanbaar sprecken,
Men spreekt, verwonderd, zonder tolk,
Het werk van God, van volk tot volk.

♫! Dat nu, op dit Pinksterfeest
Een ruime maate van dien Geest,
Vernieuwd in kragt mogt nederdaalen
Op alle volken, die te zaam?
Vergaderd zijn in Jesus naam,
In laage hut en tempelzaalen
Op dienstknecht, heer, en maagd, op vrouw
Gelijk een frische morgendouw.

O Heilvorst! die uw volk zoo duur
 Gekogt hebt, zend uw Pinkster vuur
 Waar Ge ook uw kerk hebt willen sichten,
 Doe uw gezalfde Priesterfchaar,
 Door 't heilig vuur van uw altaar
 Ontvonkt, getrouw hunn' dienst verrichten,
 Maak Paulus en Appollos sterk: —
 Bekroon, o God! uw eigen werk!

Schenk mij den Geest van uw gena
 Dien Gij verworft op Golgotha
 Toen Gij aan 't vloekhout waart gehangen
 Uw onschuld was 't, die door die straf
 Aan 't godlijk recht voldoening gaf.
 Mijn ziel roept uit met sterk verlangen:
 Daar ze u, mijn' Goël, nedrig vreesst,
 Heer! schenk mij uwen goeden Geest.

Och! dat die Geest mijn' geest bereid'
 En voorschikk' voor de onsterfelijkheid
 Om bij mijn' Bondgod in te wonen
 Wanneer ik uit dit aardsch gebouw
 Verlost, verheerlijkt, God aanschouw
 Met Adams vrijgekogte zoonen
 O goede Geest! vernieuw geheel
 Mijn stoflijk en onsterflijk deel.

Mijn God! vervul mij t'aller uur'
 Met dat almachtig Pinkstervuur!
 Op dat mijn tong uwe eer moog' zingen
 Zoo lang als ik den Pinksterdag,
 Benedenmaans herdenken mag;
 Dien grooten dag der eerselingen;
 Dien dag! die Gods genae op 'r hoogst,
 Deed blijken in den tarwenooft.

Gij hebt den oogst geheiligt, Heer!
 Toen Ge opvoert in triomf en eer
 Van hier naar 't zalig hof der hoven
 Toen gaaft Gij recht aan 't ovrig graan
 Om op den oogsttijd in te gaan
 Bij u als uw gekogte schooven,
 Maak mij voor 't laatste Pinksterfeest
 Volkomen rijp door uwen Geest.

't Gaat wel, ô Geest! uw invloed werkt!
 Ik voel mij door uw vuur versterkt,
 Gij leert mij door 't geloof vertrouwen
 Dat ik, na 't einde van mijn' tijd
 Vernieuwd zal opstaan, en verblijd
 Mijn' Goël eeuwig zal aanschouwen,
 Dat ik als dan, op hooger toon,
 Den lof zal zingen van Gods Zoon.

„Gaat wel! ... ô Geest! ik voel uw kragt,
Mijn erfenis! 'k heb u verwacht!
Nu moeten de englen laager zweeven!
Mijn erfenis is God!... en al
Wat namaals heerlijk wezen zal;
'k Word boven serafs zelf verheven!
En sneller dan het bliksemlicht
Zweef ik voor Jesus aangezicht.

